

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica Grada Vukovara 70, 10000 Zagreb

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud Trgovački sud u Zagrebu

Poslovni broj spisa St-1027/2019

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OŠNOVA ZA PLAĆANJE
Z A G R E B 2

21-06-2019

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv SVEUČILIŠTE U RIJECI

OIB 642183238186

Adresa / sjedište

Trg braće Mažuranića 10, 51000 Rijeka

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv TITAN CONSTRUCTA d.o.o.

OIB 89116114911

Adresa / sjedište

Zeleni trg 6a, 10000 Zagreb

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda pod poslovnim brojem P-597/2016 (Trgovački sud u Rijeci)

Iznos dospjele tražbine 5.206,34 (kn)

Glavnica 4.550,00 (kn)

Kamate 656,34 (kn)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka

_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Presuda pod poslovnim brojem P-597/2016 (Trgovački sud u Rijeci)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **ODRIČEM / NE ODRIČEM**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

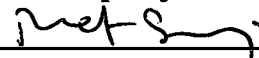
Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

Mjesto i datum

U Rijeci, 19. lipnja 2019. godine

Potpis vjerovnika

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URE
VELIKO KNEŽEVIĆ,
EDI BRADAMANTE,
BOJANA PAVKOVIĆ,
SENKA PERHAT SMILJANIĆ i
NEVEN KNEŽEVIĆ
HR-51000 Rijeka, Ribarska 4

Zajednički odvjetnički ured

**VELJKO KNEŽEVIĆ, EDI BRADAMANTE,
BOJANA PAVKOVIĆ, SENKA PERHAT SMILJANIĆ I
NEVEN KNEŽEVIĆ**

HR-51000 Rijeka, Ribarska 4, tel. +385 (0)51 331 064, fax. +385 (0)51 338 468
E-mail: veljko.knezevic@ri.htnet.hr

db

FINANCIJSKA AGENCIJA
Regionalni centar Zagreb
Ulica grada Vukovara 70
10000 Zagreb

VJEROVNIK: **SVEUČILIŠTE U RIJECI, Trg braće Mažuranića 10, Rijeka,**
OIB: 642183238186
zastupano po punomoćnicima: Zajednički odvjetnički ured
Veljko Knežević, Edi Bradamante, Bojana Pavković, Senka Perhat Smiljanić
i Neven Knežević

DUŽNIK: **TITAN CONSTRUCTA d.o.o., Zeleni trg 6a, OIB: 89116114911**
zastupano po punomoćnici Ireni Kelava, odvjetnici u Zagrebu

Radi: **5.206,34 kn**

PODNEŠAK UZ PRIJAVU TRAŽBINE

- dvostruko

I. Vjerovnik dostavlja specifikaciju dugovanja navedenog u prijavi potraživanja:

1. Određen trošak parničnog postupka u iznosu od 4.550,00 kn presudom Trgovačkog suda u Rijeci pod poslovnim brojem P-597/2016 od dana 16.10.2017. godine
2. Zakonske zatezne kamate na parnični trošak (od dana presuđenja do dana otvaranja postupka predstečajne nagodbe) u iznosu od 656,34 kn

Vjerovnik u privitku dostavlja slijedeću dokumentaciju:

- presuda Trgovačkog suda u Rijeci pod poslovnim brojem P-597/2016 od dana 16.10.2017. godine
- obračun kamata na trošak
- žalba od dana 25.10.2017.g.
- punomoć za zastupanje

U Rijeci, 19. lipnja 2019. godine

Vjerovnik, p.p.

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED
VELJKO KNEŽEVIĆ,
EDI BRADAMANTE,
BOJANA PAVKOVIĆ,
SENKA PERHAT SMILJANIĆ I
NEVEN KNEŽEVIĆ
HR-51000 Rijeka, Ribarska 4

PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o) da me (nas) pravno zastupa (brani)

*Zajednički podjetnički ured
Njko Kuešević, Ed. Bradamonte, Bojano Parković,
Senka Perliat Kuešević i Niven Kuešević*

u predstecajnom postupku, koji se vodi
pred Trgovačkim sudom u Zagrebu i FINA-om
pod poslovnim brojem St - 1027/2019
na tužbu (prijedlog, optužnicu) _____

protiv Titan Constructa d.o.o.

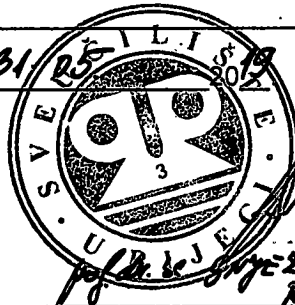
radi predstecajne nagodbe

Ovlašćujem(o) ga, da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i kod svih drugih državnih organa te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a osobito da podnosi tužbe, prijedloge i ostale podneske, da daje u moje (naše) ime nasljednu izjavu, te da za mene (nas) prima novac i novčane vrijednosti uključujući i dosuđene sudske (parnične, ovršne i dr.) troškove i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem(o) da ga za slučaj spriječenosti zamijeni:

Za slučaj spora glede nagrade pristajem(o) na nadležnost suda u _____

u Rijeci, dne 31. 05. 2019

[Signature]
prof. dr. sc. **SNJEŽANA PRIJIC-SAMARŽIJA**
REKTORICA

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

KNEŽEVIĆ I BRADAMANTE
Primljeno 16-10-2017
Otvorjeno

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu Jasenki Pavišić Čačić kao sucu pojedincu, u parničnom predmetu tužitelja TITAN CONSTRUCTA d.o.o. Zagreb, Zelene trga 6 a, OIB: 89116114911, kojeg zastupa Boris Bilić i drugi odvjetnici iz OD Matulić, Bilić i Vrsalović d.o.o. Split, Sukoišanska 43, protiv tuženika SVEUČILIŠTE U RIJECI, Rijeka, Trg braće Mažuranića 10, OIB: 642183238186, kojeg zastupa Edi Bradamante i drugi odvjetnici iz ZOU Veljko Knežević, Edi Bradamante, Mira Hinić Muslim, Ivana Radić, Bojana Pavković, Senka Perhat Smiljanić i Neven Knežević iz Rijeke, Ribarska 4, radi isplate 46.743,75 kn, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 31. kolovoza 2017. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja Borisa Bilića, odvjetnika iz Splita i punomoćnika tuženika Edia Bradamantea, odvjetnika iz Rijeke, a objavljene dana 16. listopada 2017. godine

presudio je

I. U cijelosti se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Vesne Švegović iz Rijeke, poslovni broj: Ovr-586/16 od 30. travnja 2016. godine kojim je naloženo tuženiku da plati tužitelju iznos od 46.743,75 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od 11. lipnja 2015. godine do 31. srpnja 2015. godine po stopi propisanoj čl. 12 a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a od 1. kolovoza 2015. godine do isplate po stopi iz čl. 29. st. 2 (trgovački ugovori) ZOO-a, kao i u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da naknadi tužitelju nastale troškove ovrhe u iznosu od 2.346,80 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje na trošak ovrhe teku od 30. travnja 2016. godine do isplate po stopi iz čl. 29. st. 2 (trgovački ugovori) ZOO-a te se tužbeni zahtjev u cijelosti odbija kao neosnovan.

II. Tužitelj je dužan naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 4.550,00 kn u roku od osam dana.

Obrazloženje

Tužitelj je prijedlogom za ovrhu od 25. travnja 2016. godine utužio iznos od 46.743,75 kn na temelju izvoda otvorenih stavki.

Tuženik je prigovorio utuženom potraživanju navodom da je sve svoje obveze iz poslovnog odnosa s tužiteljem platio i to na način da je prvu privremenu situaciju platio izravnom uplatom od 11. veljače 2015. godine, drugu privremenu situaciju uplatom od 18. ožujka 2015. godine te okončanu situaciju uplatom od 29. svibnja 2016. godine kao i izjavom o prijeboju od 28. svibnja 2015. godine. Istaknuo je da iznosi iskazani po situacijama predstavljaju iznose bez PDV-a s obzirom da se radi o poslu u kojem postoji prijenos porezne obveze tako da je tuženik platio pripadajući iznos PDV-a izravno u Državni proračun.

Na pripremnom ročištu održanom 9. studenoga 2016. godine tužitelj je naveo da su stranke bile u poslovnim odnosima na temelju ugovora o isporuci čeličnih okvira s betonskim temeljnim blokom zaključenim 25. kolovoza 2014. godine, da su po izvršenom poslu tuženiku ispostavljane fakture na iznos od 747.900,00 kn, da osporava osnovanost istaknutog materijalnopravnog prigovora prijeboga jer da nije bilo kašnjenja zbog čega da tuženik nema pravo na obračun ugovorne kazne, a osobito da nema pravo na obračun prema ugovorenoj vrijednosti radova s PDV-om.

U podnesku predanom na ročištu predložio je provođenje građevinskog vještačenja navodeći da je prilikom izvođenja radova došlo do promjene u projektnoj dokumentaciji pa da je zbog toga došlo do produženja rokova te da za to ne snosi krivnju tužitelj kao i da tužitelju nije bio omogućen nesmetan pristup gradilištu, a što je uzrokovalo produžetak ugovorenih rokova.

Tuženik je ustrajao kod prigovora plaćenog, naveo je da je rok za izvođenje radova po čl. 5. Ugovora bio 120 dana od dana zaključenja ugovora odnosno da je rok za izvođenje radova istekao 24. prosinca 2014. godine, da je tužitelj radove izveo tek 29. travnja 2015. godine i da je tuženik prilikom primopredaje radova pridržao pravo na ugovornu kaznu i to 5% od ugovorene cijene koja po čl. 4. iznosi 934.875,00 kn, a što da predstavlja iznos izjavljen u prigovoru prijeboga.

U podnesku od 18. studenoga 2016. godine tuženik je naveo da tužitelj do ugovorenog roka za izvedbu radova 23. prosinca 2014. godine nije isporučio čelični okvir s betonskim temeljnim blokom kojeg je trebalo izvesti u prostorijama Laboratorija za konstrukcije Građevinskog fakulteta. Istaknuo je da se radilo o projektu financiranom iz sredstava fondova EU i da je izvršenje u roku bilo od izuzetne važnosti za tuženika s obzirom da su slijedili drugi poslovi javne nabave opreme koja se trebala montirati na taj čelični okvir a sve za rad tog laboratorija. Istaknuo je da je sam tužitelj predlagao da se ugovor ne raskida već da se tuženiku naplati ugovorna kazna budući da je tužitelj tek u prosincu nabavio materijal i započeo s pripremnim radnjama, da je tužitelj predlagao produljenje roka, da je održavanje ugovora na snazi bilo u interesu obje ugovorne strane jer da bi raskid ugovora doveo do potrebe provođenja novog postupka javne nabave, da je tužitelj radove započeo tek u siječnju 2015. godine odnosno iza isteka ugovorenog roka i to svjestan činjenice da je tuženik odlučio ugovor održati na snazi, ali uz naplatu ugovorne kazne. Pridržaj prava na ugovornu kaznu tuženik je izjavio u zapisniku o primopredaji od 29. travnja 2015. godine.

Na ročištu za glavnu raspravu održanom 31. kolovoza 2017. godine stranke su ustrajale kod svih navoda.

Tužitelj je odustao od predloženog dokaznog prijedloga za provođenjem građevinskog vještačenja. Naveo je da je davanjem izjave o prijebogu tuženik priznao visinu vrijednosti izvedenih radova, da je tuženik u obvezi dokazati tužiteljevu krivnju za zakašnjenje u izvedbi, da se ugovorna kazna ne može obračunati na vrijednost radova s iskazanim PDV-om i da je tužitelj zatražio od tuženika izdavanje računa za obračun ugovorne kazne čemu da tuženik nije udovoljio, a što smatra knjigovodstveno neispravnim. Dodatno je istaknuo da tuženik u postupku nije dokazao činjenicu plaćanja PDV-a u korist Državnog proračuna. Predložio je zaključenje glavne rasprave.

Tuženik je uzvratilo da prijenos porezne obveze proizlazi iz primjene Zakona o PDV-u kao i čl. 4. st. 5 Ugovora i da se visina ugovorne kazne temelji na primjeni čl. 7. u vezi s čl. 4 Ugovora. Naveo je da tužitelj nije dokazao činjenicu ispunjenja posla u roku te se suglasio sa zaključenjem glavne rasprave.

Sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu i saslušanjem svjedoka Mladena Bulića (l. spisa 54-56), svjedoka Dragana Ribarića (l. spisa 57-58) i svjedoka Gordana Jelenića (l. spisa 58-59).

Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog raspravljanja, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan u cijelosti.

Uvidom u Ugovor o nabavi/isporuci čeličnog okvira s betonskim temeljnim blokom br.: M-04/2014 (l. spisa 35-36) u postupku je utvrđeno da je tuženik u svojstvu naručitelja od tužitelja kao izvršitelja naručio nabavu i isporuku izrađenog čeličnog okvira s betonskim temeljnim blokom za ugovorenu cijenu od ukupno 934.875,00 kn u koju su uključeni svi nepredviđeni radovi. Stoga su stranke bile u poslovnim odnosima na temelju ugovora o djelu iz odredbe čl. 590. ZOO-a(NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15). Ujedno je utvrđeno da je rok od 120 kalendarskih dana od dana stupanja na snagu ugovora, zaključenog 25. kolovoza 2014. godine za izradu okvira i bloka, istekao s danom 23. prosinca 2014. godine, a koja je činjenica između stranaka nesporna kao i okolnost da do tada tužitelj nije ispunio svoju ugovornu obvezu. Isto tako, u postupku je nesporna okolnost da je tuženik izvršio isplatu iznosa od 411.556,00 kn prema dokazu s lista spisa 12 i to u vezi prve privremene situacije tužitelja s lista spisa 9, zatim da je izvršio isplatu iznosa od 172.480,00 kn dana 18. ožujka 2015. godine prema dokazu s lista spisa 13 u vezi tužiteljeve druge privremene situacije s lista spisa 10 kao i da je izvršio isplatu iznosa od 117.120,25 kn s osnova okončane situacije prema dokazu s lista spisa 15, a u vezi okončane situacije br. 44/1/21 (l. spisa 11). Nesporno je i to da je za iznos od 46.743,75 kn, prema izjavi o prijeboju od 28. svibnja 2015. godine (l. spisa 17), tuženik izjavio tužitelju prijeboj na ime naplate ugovorne kazne zbog zakašnjenja u izvedbi u visini od 5% cijene od 934.875,00 kn.

Sporno je, međutim, da li je tuženikov materijalnopравни prigovor prijeboja prema izjavi od 28. svibnja 2015. godine osnovan, odnosno, u vezi s time da li je tuženik podmirio tužitelju obveze iz naznačenog poslovnog odnosa. U vezi s time utvrđeno je da je rok iz čl. 5 Ugovora od 120 kalendarskih dana od dana stupanja na snagu ugovora zaključenog između stranaka (l. spisa 35-36) istekao dana 23. prosinca 2014. godine, a što je među strankama uostalom nesporno. Isto tako, nesporna je okolnost da tuženik do tada nije izveo ugovoreni posao s obzirom da ta činjenica proizlazi iz iskaza svjedoka Mladena Bulića (l. spisa 54-56) koji je detaljno opisao tijekom poslovnog odnosa kao osoba zadužena za provođenje ugovora. On je naveo da je tražio i upozoravao izvođača da se izradi terminski plan izvođenja ugovorenih radova, a koji radovi su predstavljali samo prvu fazu radova na tom gradilištu nakon kojih je trebala uslijediti isporuka opreme iz Njemačke. Istaknuo je da se rok nije mogao produžiti iz razloga što bi to zahtijevalo raspisivanje novog natječaja, da je montaža trebala biti rađena u unutarnjoj prostoriji i da nije bila vezana za vanjske vremenske prilike, da se rad konkretno sastojao od ugradnje sidra i armature u betonske blokove koji su trebali biti betonirani na gradilištu, a na koje se stavljao čelični okvir koji se izrađivao u radionici, da je kroz praćenje projekta već početkom rujna 2014.g. zahtijevao obavijest o voditelju gradilišta, da mu se Denis Berger za kojeg mu je izvođač rekao da je voditelj gradilišta nije javljao, da je zbog toga 7. listopada 2014. godine zahtijevao od izvođača izradu terminskog plana ugovorenih radova no da na taj poziv nije dobio odgovor, da je otprilike na polovici roka zatražio od izvođača izvješće o provedbi ugovora, da mu se izvođač tek 29. listopada 2014. godine javio navodeći da su imali problema s nabavkom gume ističući da isporuku gume očekuju krajem studenoga 2014. godine. Posebno je istaknuo da nije bilo izmjena u projektnoj dokumentaciji zbog kojih bi izvođač došao u kašnjenje i da je tužitelj najavio tjedan prije Božića montirati konstrukciju na gradilištu, da je ponovno pisao izvođaču 13. studenoga 2014. godine upozoravajući ih na rok, da montaža nije bila vezana za vanjske vremenske prilike, da se betoniranje na licu mjesta moglo izvoditi paralelno s radovima u radionici, da kada je bilo izgledno da će se probiti ugovoreni rok da se 17. prosinca 2014.godine izvođač javio i obratio s molbom da se rok produži i da je unatoč danom odgovoru da nema produljenja roka izvođač i dalje tražio sastanke te da je naručitelj odlučio da se ugovor ne raskida jer da bi to

predstavljalo gubitak vremena budući da je 18. travnja 2014. godine stizala oprema iz Njemačke, a što da je predstavljalo drugu fazu radova koje je planirao naručitelj na gradilištu zgrade Građevinskog fakulteta u Kampusu, da se izvođaču dopustilo da izvede radove, ali da mu je već tada bilo najavljeno da će se pridržati pravo na penale zbog probijanja roka i da nikad nije bilo sporazuma oko dogovaranja novog roka. Istaknuo je da je iz fotografija koje je poslao izvođač 19. prosinca 2014. godine u pogledu faze u kojoj se nalaze radovi zaključio da je tužitelj tek započeo s izradom čeličnog okvira i da je tek tada otvoren građevinski dnevnik, da na gradilištu do 24. prosinca 2014. godine tužitelj nije imao gotovu čeličnu konstrukciju i da izvođač uopće nije počeo izvoditi bilo kakve radove s time da je na gradilištu do tog ugovorenog roka samo bila dopremljena guma. Naveo je da je izvođač tom prilikom najavio da će radove izvesti 7. siječnja 2015. godine. Prema navodima iz njegovog iskaza utvrđeno je da je tužitelj kao izvođač posao dovršio 29. travnja 2015. godine.

Okolnost zakašnjenja u izvođenju radova potvrdio je u svom iskazu i nadzorni organ saslušan u svojstvu svjedoka i to Dragan Ribarić koji je u svom iskazu (l. spisa 57-58) u bitnome naveo da se ugovoreni rok od 23. prosinca 2014. godine nije ispoštovao, da je građevinski dnevnik bio otvoren s danom 18. prosinca 2014. godine i da je naručitelju bilo u interesu da se radovi nastave unatoč zakašnjenju, no da je izvođač bio upozoren na penale zbog zakašnjenja.

Okolnost kašnjenja proizlazi i iz uvjerljivog iskaza svjedoka Gordana Jelinića (l. spisa 58-59) koji je naveo da je već početkom prosinca 2014. godine postalo izvjesno da rok neće biti ispoštovan i da je tužitelj kao izvođač slao fotografije o fazama radova tražeći da se rok produži, ali da je tuženik na takva očitovanja reagirao puštanjem izvođenja radova i izvan roka, dajući do znanja da će ugovorna kazna biti naplaćena. Primopredaja da je bila izvršena tek krajem travnja 2015. godine.

Iz uvjerljivih, detaljnih i suglasnih iskaza saslušanih svjedoka Mladena Bulića (l. spisa 54-56), Dragana Ribarića (l. spisa 57-58) i Gordana Jelinića (l. spisa 58-59) u postupku je utvrđeno da kašnjenje u izvedbi nije bilo uzrokovano izmjenom projektne dokumentacije zbog koje bi tužitelj kao izvođač došao u zakašnjenje i da tužiteljevi radovi nisu ovisili o radovima drugih izvođača na gradilištu, a niti o vremenskim prilikama na gradilištu jer da se prvi dio radova trebao izvoditi u radionici, a da se betoniranje na licu mjesta moglo izvoditi paralelno s radovima u radionici kako je to detaljno i uvjerljivo u svom iskazu opisao svjedok Mladen Bulić (l. spisa 54-56). Navedeno nalazi potvrdu i u dostavljenoj pisanoj dokumentaciji primjerice dopisu uprave tužitelja s l. spisa 44 kao odgovor na poruku Mladena Bulića od 17. prosinca 2014. godine (l. spisa 45) kojim je isti ujedno obavijestio tužitelja da tuženik ne pristaje na produljenje ugovornog roka. Stoga tužitelj u postupku nije dokazao da je kašnjenje u izvedbi prouzročeno držanjem tuženika kao naručitelja. Iz činjenice dogovorenog nastavka radova za 7. siječnja 2014. godine (a kako to proizlazi iz poruke tužitelja upućene tuženiku dana 19. prosinca 2014. godine - l. spisa 42) ne proizlazi da bi navedeno predstavljalo sporazumno mijenjanje ugovorenog roka izvedbe već se radi o operativnom dogovoru u nastaloj situaciji probijanja ugovorenog roka koja nije od utjecaja na prethodno ugovoreni rok kao i tuženikova prava prema izvođaču s osnova kašnjenja. Isto tako tužitelj u postupku nije dokazao niti da bi vanstroškovnički radovi bili uzrokom kašnjenja budući da navedeno ne nalazi temelj u tužiteljevim očitovanjima o razlozima kašnjenja (primjerice tužiteljev dopis s l. spisa 44).

Nadalje, utvrđeno je da je tuženik po dovršetku posla prilikom primopredaje radova pridržao pravo na ugovornu kaznu, a kako to proizlazi iz zapisnika o primopredaji od 29. travnja 2015. godine prema ispravi s lista spisa 38 čime je udovoljeno pretpostavci propisanoj odredbom čl. 353. st. 5 ZOO-a (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15) koja u bitnome propisuje nužnost davanja priopćenja dužniku da se zadržava pravo na ugovornu kaznu prilikom ispunjenja obveze.

Obračun visine ugovorne kazne sadržan u izjavi o prijeboju od 28. svibnja 2015. godine (l. spisa 17) u iznosu od 46.743,75 kn pravilno je obračunat budući da nalazi temelj u čl. 7. Ugovora u vezi s čl. 4. Ugovora u kojem se navodi cijena od ukupno 934.875,00 kn. Navod da se isplata cijene radova u iznosu od 747.900,00 kn plaća izravno izvođaču (čl. 4. st. 3 ugovora), a da se obračun i plaćanje PDV-a (čl. 4. st. 3 ugovora) obračunava i plaća sukladno propisima ne predstavlja zaseban temelj za obračun ugovorne kazne isključivo na iznos od 747.900,00 kn kao iznos koji se izravno plaća izvođaču jer isti ne predstavlja ugovorenu cijenu radova na koju upućuje čl. 7. ugovora. Naime, zaseban obračun i plaćanje PDV-a posljedica je primjene prisilnog propisa i to pozivom na čl. 75. st. 3 toč.a) Zakona o PDV-u (NN 73/13, 99/13 148/13 i 153/13) i čl. 152. st. 1 točke a) Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost (79/13, 85/13,160/13 i 35/14) iz kojeg proizlazi da se mora primjenjivati prijenos porezne obveze ukoliko jedan porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a obavlja građevinske usluge drugom poreznom obvezniku upisanom u registar obveznika PDV-a, a kojeg su stranke posebno predvidjele čl. 4. st. 3 ugovora. Stoga je u postupku ocijenjen neosnovanim tužiteljev prigovor da bi se obračun ugovorne kazne od 5% od ugovorene cijene trebao obračunati na cijenu od 747.900,00 kn kao cijenu bez iskazanog PDV-a.

Slijedom navedenog, u postupku je utvrđeno, a s obzirom na nespornu činjenicu vrijednosti radova, da je tuženik prema dostavljenim dokazima o isplatama s lista spisa 12-16, a u vezi situacija s lista spisa 9-11 te izjavom o prijeboju od 28. svibnja 2015. godine (l. spisa 17) u postupku dokazao ispunjenje svoje ugovorne obveze prema tužitelju odnosno ispunjenje isplate naknade za izvršeni posao po predmetnom ugovoru iz čl. 4. st.2 ugovora. Slijedom tog utvrđenja tužitelj po tom pravnom poslu više nema potraživanja prema tuženiku. Pritom je sud ocijenio uvjerljivim, životnim pa stoga i istinitim navod svjedoka Dragana Ribarića (l. spisa 57-58) u dijelu u kojem je isti naveo da ono što je predstavljalo vanstroškovnički rad da je kompenzirano s izvedenim količinama manjim od onih predviđenih ugovornim troškovnikom zbog čega su se stranke sporazumno dogovorile da se prihvati vrijednost radova predviđena ugovornim troškovnikom, a na koji navod nisu niti isticane primjedbe u postupku.

Ističe se da i unatoč zakašnjenju tužitelja okolnost da tuženik kao naručitelj nije izjavio raskid ugovora tuženiku ne odriče pravo na naplatu ugovorne kazne zbog utvrđene povrede ugovorne obveze - nepridržavanja ugovorenog roka iz čl. 5. Ugovora. Okolnost da je tuženik omogućio tužitelju ispunjenje ugovora i nakon isteka roka isto tako ne predstavlja sporazumno ugovaranje novog roka budući da navedeno ne proizlazi iz iskaza saslušanih svjedoka osobito iz iskaza svjedoka Mladena Bulića (l. spisa 54-56) te iskaza svjedoka Gordana Jelinića (l. spisa 58-59). U tom smislu ocijenjeni su uvjerljivim, životnim pa stoga i vjerodostojnim navodi iz iskaza tih svjedoka da je tuženiku bilo u interesu pustiti izvođenje radova i izvan roka, a s obzirom na već dogovorenu nabavku opreme koja je slijedila nakon izvođenja radova od strane tuženika. Tužitelj također u postupku nije dokazao da bi zakašnjenje u izvedbi bilo skrivljeno ponašanjem tuženika kao naručitelja u smislu onemogućavanja pristupa gradilištu budući da navedeno ne nalazi temelj u utvrđenjima suda koja proizlaze iz iskaza saslušanih svjedoka osobito iz iskaza svjedoka Mladena Bulića (l. spisa 54-56), dok je iz iskaza svjedoka Dragana Ribarića (l. spisa 57-58) utvrđeno da se nemogućnost pristupa gradilištu zbog vremenskih neprilika ionako odnosila na razdoblje nakon zakašnjenja odnosno na veljaču 2015. godine, a što nije relevantno za ocjenu osnovanosti izjavljenog prigovora prijeboja.

Slijedom takvih utvrđenja, u postupku je utvrđeno da je tuženik isplatama i prijebojem ispunio svoju obvezu prema tužitelju iz predmetnog poslovnog odnosa zbog čega je zahtjev ocijenjen neosnovanim pa je primjenom odredbe čl. 451. st. 3 ZPP-a ZPP (NN 53/91, 91/92,

112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13) odlučeno kao u točki I. izreke presude.

Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1 i 155. ZPP-a.

Tuženiku je s obzirom na uspjeh u sporu priznat trošak zastupanja po odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to za zastupanje na pripremnom ročištu od 9. studenoga 2016. godine 500,00 kn (T.br. 9.2.), sastav podneska od 18. studenoga 2016. godine 1.000,00 kn (T.br. 8.1.), zastupanje na pripremnom ročištu od 1. ožujka 2017. godine 500,00 kn (T.br. 9.2.), zastupanje na ročištu od 31. kolovoza 2017. godine 1.000,00 kn (T.br. 9.1.), PDV 25% 750,00 kn, sudske pristojbe za prigovor 800,00 kn sukladno Zakonu o sudskim pristojbama i pripadajućoj Tarifi. Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke.

U Rijeci, 16. listopada 2017. godine

Sudac
Jasenska Pavišić Čačić

Sudac: JASENKA PAVIŠIĆ ČAČIĆ
ZA JEDNOST OTPRAVKA

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 8 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Odluka o sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točka 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

Obračun:	Dužnik:	TITAN CONSTRUCTA d.o.o.
TITAN CONSTRUCTA d.o.o.	Adresa:	Zeleni trg 6a
Obračun sastavljen:	Mjesto:	Zagreb
19.06.2019	OIB:	89116114911

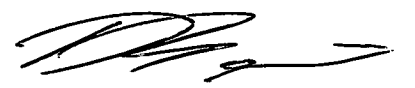
Opis	Od datuma	Do datuma	Glavnica
Trošak	16.10.2017	29.05.2019	4.550,00

Od datuma	Do datuma	Dana	Stopa %	Oznaka	Tip	Glavnica	Kamata	Dug
16.10.2017	31.12.2017	77	9,41	G	J	4.550,00	90,32	4.640,32
01.01.2018	30.06.2018	181	9,09	G	J	4.550,00	205,10	4.845,42
01.07.2018	31.12.2018	184	8,82	G	J	4.550,00	202,30	5.047,72
01.01.2019	29.05.2019	149	8,54	G	J	4.550,00	158,62	5.206,34

GLAVNICA:	4.550,00
KAMATA:	656,34
UKUPNO:	5.206,34

REKAPITULACIJA DUGOVANJA	
GLAVNICA:	4.550,00
KAMATA:	656,34
UKUPNO:	5.206,34

Obračun sastavio:

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI UREI:
 VELIKO KNEŽEVIĆ,
 EDI BRADAMANTE,
 BOJANA PAVKOVIĆ,
 SENKA PERHAT SMILJANIĆ i
 NEVEN KNEŽEVIĆ
 HR-51000 Rijeka, Ribarska 4

S-13/16

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

25-10-2017

PRIMLJENO

ODVJETNIČKO DRUŠTVO

MATULIĆ, BILIĆ I VRŠALOVIĆ d.o.o.

21000 Split, Sukoišanska 43, Tel./fax: +385 21 484733, 484844

10000 Zagreb, Zlatarska 14a, Tel./fax: +385 1 3764791

E-pošta: od.matulic.bilic.partneri@st.t-com.hr

P-597/2016 - 13

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD

TUŽITELJ: TITAN CONSTRUCTA d.o.o. zastupan po punomoćniku Borisu Bilića, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Matulić, Bilić i Vrsalović d.o.o., Sukoišanska 43

TUŽENIK: SVEUČILIŠTE U RIJECI, OIB: 642183238186

ŽALBA TUŽITELJA

trostruko

U odnosu na presudu Trgovačkog suda u Rijeci P-597/2016 od 25. svibnja 2016. godine tužitelj izjavljuje žalbu u odnosu na točku pobijan, presude iz svih žalbenih razloga.

Sud je prvostupanjskom presudom u cijelosti ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Ovr-586/16 od 30. travnja 2016. godine javnog bilježnika te je naložio tužitelju naknadu parničnih troškova u iznosu od 4.550,00 kn.

I U odnosu na obračun PDV-a.

Sud u obrazloženju pobijane presude navodi da je neosnovan navod tužitelj u pogledu obračuna ugovorne kazne u iznosu od 46.743,75 kn, obzirom da je čl. 7 Ugovora u svezi sa čl. 4 Ugovora ugovorena ukupna cijena radova u visini od 934.875,00 kn (747.900,00 kn + PDV 25% 186.975,00 kn). posljedično čemu se primjenom Zakona o PDV-u i pripadajućeg pravilnika dolazi do prijenosa porezne obveze ukoliko je jedan porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a, a sud samovoljno zaključuje da tuženik to je.

Pogrešno je ovakvo pravno shvaćanje suda. Naime nesporno da je tužitelj ispostavljao privremene/okonačanu situaciju bez obračuna PDV-a, da je tuženika tužitelju na isti način vršio uplate, a da od tužitelja nije nikad tražio iskazivanje PDV-a, slijedom čega proizlazi da

ni tužitelj nije obveznika PDV-a. Odnosno tužitelj nije dužan dokazivati negativne činjenice odnosno ukoliko tuženik tvrdi da je , to je morao dokazati kao i dostaviti dokaze o uplati istoga.

Navedeno je vidljivo iz privremenih situacija tužitelja koje u svom prigovoru dostavlja tuženik. U svakoj privremenoj situaciji i to 23/1/21 te 44/1/21 vidljivo je da nije obračunat PDV odnosno u napomeni je navedeno. „ Prijenos porezne obveze temeljem čl. 75 st. 3 Zakona, čl. 152 Pravilnika. Također i iz izvoda plaćanja koje je dostavio tuženik je vidljivo da je isti plaćao svoje obveze bez PDV-a. dakle ugovoren cijena radova iznosi 747.900,00 kn.

Stoga sve kad bi tuženik i imao pravo na ugovorenu kaznu, a nema, ugovorna kazna bi mogla eventualno iznositi 37.395,00 kn jer je temeljem čl. 4 ugovorena je cijena radova u iznosu od 747.900,00 kn.

Također upravo prema zakonskim odredbama na koje se sud i tuženik pozivaju, tuženik je bio dužan izdati tužitelju račun u visini ugovorne kazne iz kojeg bi proizlazila osnova i visina obveze, međutim tuženik navedeni račun tužitelju nije nikada izdao.

II U odnosu na Ugovornu kaznu

Sud u obrazloženju pobijane presude u cijelosti priznaje pravo tuženiku na naplatu ugovorne kazne odnosno da je tuženik osnovano umanjio svoju obvezu prema tužitelju izjavom o prijeboju u visini tužiteljevog obračuna ugovorne kazne u iznosu od 46.743,75 kn.

Pogrešno je takvo utvrđenje suda.

Naime, sud svoje stav temelji na pogrešnom utvrđenju da tužitelja nije u ugovorenom roku do 23.12.2014. godine ispunio svoju ugovorenu kaznu, odnosno da su stranke suglasne u tome. Navedeno utvrđenje suda je pogrešno jer tužitelj nije nikada na bilo koji način izjavio da ne bi u ugovorenom roku izvršio ugovorne radove.

Tužitelj je više puta osporio takve navode, odnosno tvrdi da je sve radove izveo u ugovorenim radovima a sve sukladno situaciji na gradilištu. Naime prilikom izvođenja radove došlo je do promjene u projektnoj dokumentaciji, ne krivnjom tužitelja što je dovelo do produženja rokova. Također tužitelju nije bio omogućen nesmetan pristup gradilištu što je također uzrokovalo produženje ugovorenih rokova.

Obzirom da je tuženik izjavom o prijeboju priznao da su svi radovi izvedeni i roba isporučena sukladno Ugovoru o nabavi/isporuci čeličnog okvira s betonskim temeljnim blokom broj M-04/2014, od 25.08.2014. godine, teret dokaza da isto ne bi bilo izvršeno u roku je na tuženiku a ne tužitelju.

Sud kao jedine dokaze na okolnost da radovi ne bi bili izvršeni u roku navodi iskaze svjedoka tuženika, odnosno zaposlenika tuženika i nadzora imenovana od strane samog tuženika. Navedeni iskazi nisu pokrepljeni nikakvom dokumentacijom temeljem koje bi se mogla utvrditi iznesenih tvrdnji, te svakako u sporovima pred trgovačkim sudom, a pogotovo u konkretnom predmetu nemaju dokaznu vrijednost koji im sud dodjeljuje.

Slijedom navedenoga predlaže se uvažiti žalbu tužitelje te preinačiti pobijanu presudu na način da održi na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Ovr-586/16 od 30. travnja 2016. godine javnog bilježnika Vesne Švegović.

sastav žalbe 1.250,00 kn
PDV 25% 312,50 kn

sudska pristojba po odluci suda

Odvjetničko društvo
~~Matulić, Bilić i Vrsalović d.o.o.~~
~~BORIS BILIĆ~~
~~odvjetnik~~

U Splitu, 23. listopada 2017. godine

ZAJEDNIČKI OPĆVJETNIČKI URED
VELJKO KNEŽEVIĆ
EDI BRADANTIĆ
BOJANA PAVKUVIĆ
STNIKA PERHAT SMILJANIĆ
NIVEN KNEŽEVIĆ
11. Zagreb (Rijeka), Ribarska 4

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVENKIRANJE
I POHRANU OSNOVNIH PLACANJE
ZAGREB 2

21-06-2019

PREDSTEAJNE NAGLAŠE
PRIMANJE I OTPREMA POSTE
KLASA:
UR. BROJ:

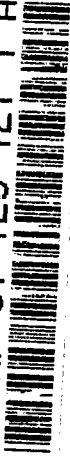
Masa: 64g
CZ 2549 3
R

19.06.19 15:30:38

13.00

51107 RIJEKA

RF 37 729 127 1 HR

FINANCIJSKA AGENCIJA

REGIONALNI CENTAR ZAGREB

ULICA GRADA VUKOVARA 70

10 000 ZAGREB

PRIM. L. 10 NAKON
11. 2019. 6. 2019.

R